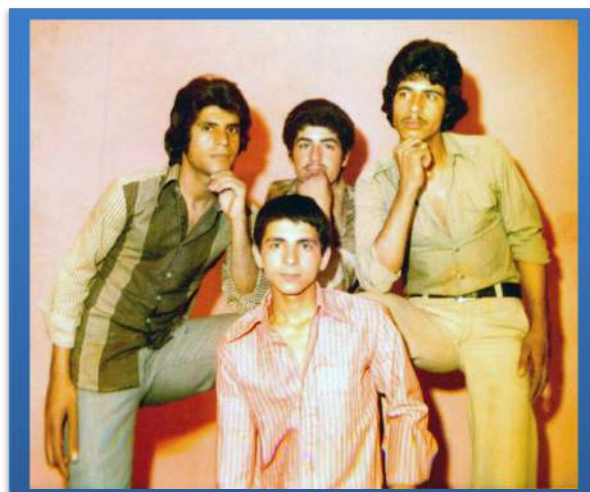

نام: علی
 نام خانوادگی: شهبازی
 نام پدر: رجبعلی
 تاریخ تولد: ۱۳۳۶/۱/۲۸
 محل تولد: اصفهان
 تحصیلات: راهنمایی
 وضعیت تأهل: مجرد
 تاریخ عضویت: ۱۳۵۸
 مسئولیت:
 تاریخ شهادت: ۱۳۵۹/۲/۲۵
 محل شهادت: پاوه
 نحوه شهادت: اصابت ترکش
 خمپاره ضدانقلاب
 محل دفن: گلستان شهدای اصفهان

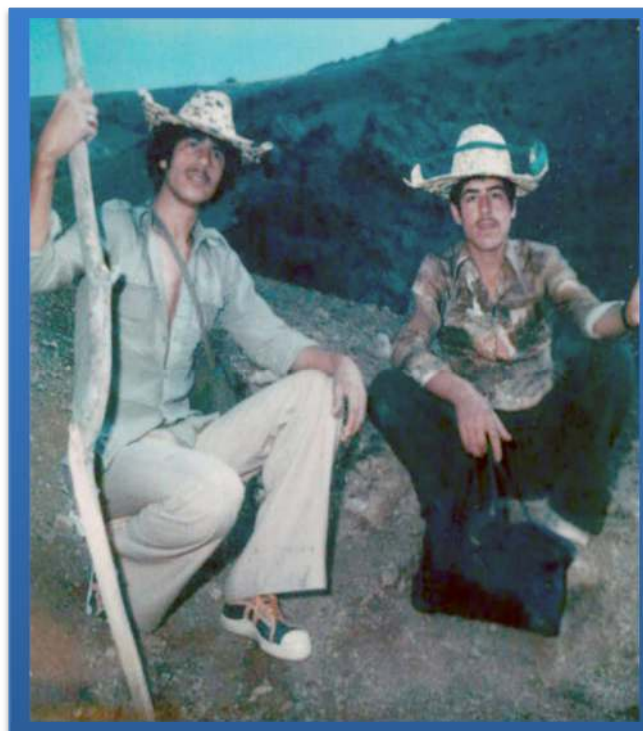

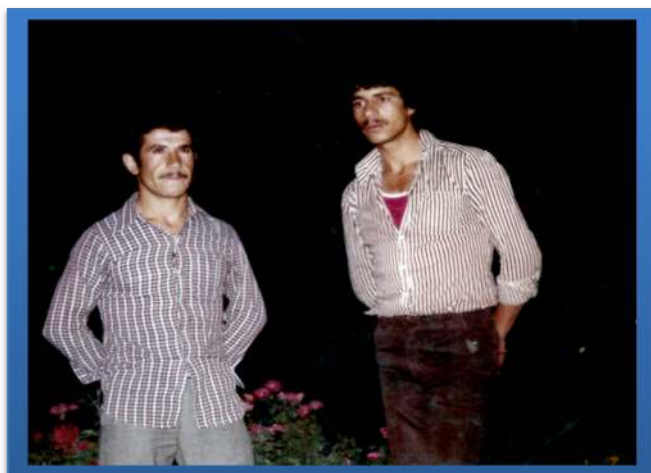
علی ۲۸ فروردین ماه ۱۳۳۶ در محله دستگرده حوالی دروازه تهران قدیم به دنیا آمد. پدرش رجبعلی کارگر کارخانه ریسندگی و بافندگی و مادرش فاطمه خانم خانه‌دار بود.

دوران ابتدایی را مدتی به صورت روزانه و سپس شبانه پشت سر گذاشت. بعد برای کمک به خانواده، در کارخانه ریسندگی بهریس مشغول به کار شد.

علی به تماشای فیلم‌های رزمی علاقه بسیاری داشت و با استفاده از فنون و تکنیک‌هایی که در فیلم‌ها می‌دید، بدون کلاس و مربی، تبحر خاصی در فنون رزمی پیدا کرده بود.

با ورود به دوره جوانی در یک کارگاه خیاطی مشغول به کار شد و در این زمینه مهارت خوبی به دست آورد.

سال ۱۳۵۴ به سربازی رفت، دوره آموزشی‌اش را در زابل گذراند. چون قد بلند بود و بدنی ورزیده و ورزشکاری داشت، برای گارد سلطنتی انتخاب شد.

به دنبال فرمان حضرت امام^(ره) برای سرکوبی اشرار و گروهک‌های ضدانقلاب در شهر پاوه، به واسطه یکی از دوستانش که در سپاه تهران خدمت می‌کرد، به تهران رفت و از آنجا به کرمانشاه اعزام شد.

آزادسازی پاره توسط گروه‌های قبلی انجام شده بود و علی و دوستانش با بالگرد به سقز منتقل شدند. بعد از دو ماه دوباره به کرمانشاه برگشتند و این بار برای آزادسازی شهر کامیاران، به این شهر اعزام شدند.

بعد از مدتی برای شرکت در عملیات آزادسازی
محور جواهرود به پاوه و همراهی با حاج احمد
متوسلیان دوباره به کرمانشاه برگشت.

۱۶ اردیبهشت ماه ۱۳۵۹ وقتی بعد از عملیات آزادسازی و پاکسازی روستای نجار به شهر پاوه برگشت، مقابل ساختمان سپاه شهر، همراه رضا قربانی مطلق فرمانده سپاه و دو نفر نیروی بومی، هدف ترکش‌های گلوله خمپاره ضدانقلاب قرار گرفت. فرمانده سپاه و دو نفر دیگر به شهادت رسیدند، اما علی مجروح و به بیمارستان منتقل شد.

حالش هر روز وخیم‌تر می‌شد. او را به بیمارستانی در تهران منتقل کردند. اما اقدامات درمانی، آنجا هم مؤثر واقع نشد و علی سحرگاه روز ۲۵ اردیبهشت ماه سال ۱۳۵۹ بر اثر شدت جراحات و عفونت شدید زخم‌هایش به شهادت رسید.

